

ועכשיו: א'י

מהפרקליטות

תכירו עוד א'י שמשה קצב לא ישמח להכיר. אירית באומהורן, התובעת שמשוכנעת ביכולתה להרשיע אותו בעבירות מין אורי משגב, טובה צימוקי, אתי אברמוב

מי הרוויח,
מי הפסיד
בועז אוקון

מה מריץ
את פלדמן
ב. מיכאל

צילום: עמית שאבי, גיא אסיא

הילדות התמימה. ההתמכרות לקבלה. הגירוש מהשיבה. ההתבטלות של האישה רות. הגירוש של ד' מביתו. החתונה הסודית עם מ'. החסידים האכזריים. ההתעללות הנוראה. אבי הילדים: "בשבילי אליאור חן זה היטלה, שטן. כשביקרתי את הילד אמרתי לו, 'סליחה שלא הייתי בשבילך. אני רוצה להיות כמוך, צמח'" • ניר גונטז', יפעת גליק, נורית פלטר

רב הגלוי

תחקיר המוסף לשבת

בטוחה שזו תהיה

הרשענות הגדולה

● חילוקי דעות קשים התגלו בפרקליטות בדיונים על עסקת הטיעון עם קצב ● עו"ד אירית באומהורן הובילה את המתנגדים (למעשה, המתנגדות) ● כעת היא טוביל את התביעה, ותצטרך להוכיח שצדקה כשביקשה שקולן של המתלוננות יישמע בבית המשפט ● הילדה מטירת כרמל, שסיימה את התואר במשפטים עם שני תינוקות, לא חוששת מהתמודדות עם אביגדור פלדמן ● ועם ציון אמיר יש לה חשבון פתוח: בפעם הקודמת שהם עמדו זה מול זה השופטים נאלצו להתערב בקטטות

אורי משגב, טובה צ'מוקי, אתי אברמוב

הכללית במדינת ישראל. היא יכולה להכחיש ולהמציא עיט ער מחור: זה תיק חייה.

הרי נשכחנו על הגדר

הישיבה הראשונה בלשכתו של מזוז, מיד אחרי הדיון המפתיע בבית המשפט, כינסה את מה שמכונה במסדרונות הפרקליטות "פורום קצב". גוף שהתגבש במהלך מסלולה המתפתל של הפרשה הזאת, וכולל את מזוז ונורי, את לרוד והמשנים שלו, שי ניצן ושוקי למברג, את פרקליט מחוז ירושלים, אלי אברבנאל, ולצידו באומהורן, וגם את ראש המחלקה הפלילית, אפרת ברזילי, וסגנית ראש מחלקת הבג"צים, דינה וילבר. באופן מפתיע, מתברר שחלק ניכר מאוד מהישיבה הקריטית, שכל משתתפיה היו עורכי דין, הוקדש בכלל לנושא התגובה מול התקשורת והציבור. ואולי זה לא באמת מפתיע. הרי בתשעת החודשים האחרונים, מרגע היודע קיומה של עסקת הטיעון הבעייתית, הפכו התביעה הכללית והעומדים בראשה לשק חבטות. כל מיני ארגונים, התקשורת, בג"ץ בראשות הנשיאה ביניש – כולם ניצלו את זכותם, לפי התורה, לתמוה על ההתנהלות בתיק קצב.

ארגוני הנשים. באומהורן הסתפקה בתגובה קצרצרה ולקוננית, שנוסחה בהתייעצות טלפונית בהולה שקיימה עם לשכת היועץ המשפטי.

אל תיתנו להברלים החיצוניים להטעות אתכם: ברגע שבו משך קצב את ידו מעסקת הטיעון נקלעה מחדש גם פרקליטות המדינה למערבולת אדירה. ליתר דיוק, התפרצות מחדשת של המערבולת, עוד סיבוב ברכבת ההרים העונה לשם תיק פלילי 5735/08, מדינת ישראל נגד משה קצב.

השעות הבאות היו קרחתניות. האווירה, ברוח המפקד מזוז, הייתה פרודוקטיבית. ההסתכלות – קרימה. "הרבן היחיד שעיצב אותנו", מספר אחד המשתתפים, "היה שהגנה הכל מתחיל מחדש, בריוק ביום שחשכנו שהעסק הזה יהיה סוף סוף מאחורינו".

באומהורן סירבה להתעצבן. אולי להפך. עוד בבית המשפט, בעוד האולם מתרוקן, מיהרה לכנס את קומץ עוריה הצעירים להחלפת דעות ראשונית. אחר כך נשענה אחורה, נשמה עמוק, מהורהרת. מה יהיה, שאל אותה מישהו. יהיה בסדר, השיבה.

בקרב מאור תועמד הבמה לרשותה כדי לפרוע את השטה. מאחוריה תעמוד פרקליטות שעברה עד הלום טלטלה עזה, על כתפיה תונח יוקרתה של התביעה

ההודעה הרשמית מתאר את תגובתו הראשונית במילים "קרח לגמרי, ענייני להחריד". קו האופי הזה – חמינעות מתגובות קיצוניות, אי הסגרת רגשות – הוא אחד מכרטיסי הביקור של מזוז. לבקשתו הותקנה במהירות שיחת ועידה, שחברה בין הלשכה לשני פרטנרים נוספים: פרקליט המדינה, משה לרוד, והתובעת בתיק קצב, עו"ד באומהורן.

זו השיחה שבאומהורן קיבלה באולם בית המשפט. שפת הגוף שידרה שינוי במצב הצבירה. זה היה אחד הרמזים העבים, יחד עם הרחייה בפתיחת הדיון והריווחים שהתקבלו מבחון על התקפות המסמכים שמבצע רכבו של הנשיא לשעבר, שמשנה גדול מתרחש. כשהתברר לבסוף כמה גדול, נאלצו באי בית המשפט – פרקליטים, מקורבים, עיתונאים – להתמזן בסבלנות עוד כמה דקות עד לפיזור הישיבה, לפני שנפרצו לכל עבר לקדם את ענייניהם הבעורים. הסיבה: עורכי הדין אמיר ובאומהורן התקשו להתאפק, וגלשו באוזני הרכב שופטים סבלני ואדיבי להתקוטטות קלה אך טעונה בענייני ניסוח, ככה לפני שנפרדים.

מחוץ לאולם התראיינו אנשי פמלייתו של קצב בהרחבה. אותות הרמה ניכרו בהם היטב. אמיר אפילו מצא זמן להחליף כמה משפטים עם המפגינות מטעם

היא קיבלה את השיחה ומיהרה לקום מספסל העץ הקטן, מצמידה את הסלולרי לאוזנה ומשוחחח נמרצות, בעורה מסתירה את פיה בכף ידה. השעה הייתה רבע לשתיים, צהרי יום שלישי. בחולצה לבנה רקומה, שיער פורז ופנים נקיות מאיפור נראתה עו"ד אירית באומהורן כאנטיזה מושלמת – גם לקולגה ציון אמיר, על שערך המוקפד וחליפתו ההרורה, גם לנאשם התנוט והמאופר בכברות שיופיע בקרוב בפתח האולם.

הריון, שבו אמור היה משה קצב להודות לפני בית משפט השלום בירושלים בעבירות מין במסגרת עסקת טיעון, נקבע לשעה שתיים. באחת ועשרים צילצל הטלפון של עו"ד רו נורי, עוזרו הבכיר של היועץ המשפטי מני מזוז. המספר היה מזוהה היטב. על הקו היה אמיה. הוא התקשר ממכוניתו. מרצדס הרורה, שנלכדה בשנתיים האחרונות לא פעם בעין המצלמות, והשתלבה יפה בשריגו התרמיתי שהפך את אמיר מעו"ד פלילי מבוקש לפרקליט צמרת של צווארון לבן. אנחנו חוזרים בנו מעסקת הטיעון, הדחים אמיה תודיע את זה בעצמך לבית המשפט, השיב נורי, ומיהר ללשכתו של מזוז. אדם ששהה בחברתו של היועץ בעת שקיבל את

”

**"נשהחשטרה צוינה אדם
עם שכל ישר, הטלפון
הראשון הוא לאירית,
אפילו אם היא לא
בתורנות", מפרגן חבר
לעבודה. "גם שוטרים
שעזבו את ירושלים
מחשיכים להתקשר אליה"**

מוזו לקח את זה קשה. אישי. האיש שהצליח לשקם את מעמדו אחרי הסגירה השנויה במחלוקת של תיק האי היווני שאיתו התחיל את הקרנציה, מי שכבר כונה מאז בהערכה בחוגים מסוימים "סופר-מני", ראה איך הכל מתהפך עליו. אחרי הדיון הראשון בבג"ץ, זה שנמשגרתו התנפלה הבוסית שלו לשעבר ביניש במילים קשות על שיקול דעתו, נכנס מוזו להלם. לתחושתו, הוא נפל קורבן גם לטינה אישית, עתיקת יומין. מאז חל שינוי באורחותיו. הוא מסוגר יותר, מתקשה לקבל את הביקורת ומתחפר בתחושה שנהגו בו בכפיות טובה.

ביניש, אגב, דוחה על ההתפתחויות בלשכתה. כששמעה על ביטול עסקת הטיעון, הייכה. חיוך מר או דווקא כזה של חתול צ'שייר, תלוי במתבונן. התיזה שלה ברבר אי סבירות החלטתו של היועץ, זו שנקלעה בבג"ץ לדעת מיעוט, זכתה כעת לעדנה מחודשת. "חבל שמני כל כך הסתבר בתיק הזה", נאנחה בהטעמה באוזני בני שיחה בלשכה, "בשביל מה היה צריך את כל זה".

אחד השופטים האחרים בהרכב, שנמנה עם דעת הרוב, הגיב בנימה שונה לחלוטין כשעורכן על ההתיפתחויות. "עם הראיות שיש בתיק הזה, המצב הוא אסוף", הכריז.

בפורום קצב עברו בינתיים לחלקה השני של הישיבה – ניתוח המשמעויות ובחינת אופן הטיפול בתיק שנפתח לפתע מחדש. הטון היה ענייני ברובו. היו גם סימני עלבון מבגידתו של הנאשם. הרי נשכבנו על הגדר בשביל להעביר את העסקה איתו, מסביר אחד הנוכחים.

הייתה גם תחושה של הקלה, אומר אחד, הרגשה של יציאה מאפילה. סוף סוף, אחרי כל הטרטור, אנחנו יודעים איפה אנחנו עומדים עם הקצב הזה.

בשבועות האחרונים התקשו בפרקליטות לפרש את מהלכי ההגנה. ההתעקשות על קבלת חומרי החקירה הדליקה נורת אזהרה, אבל הכיוון המשוער היה של תכסיסי השהיה ומשיכת זמן. התקשורת בין הצדדים המשיכה להתקיים בקווים שהתמסרו במשך הזמן. פל-דמן מול מוזו, אמיר מול נורי. אלה ערוצים שהתנהלו בשפה משפטית.

הבעיה שזיהו בפרקליטות הייתה שהנשיא בדימוס מפעיל במקביל גורמים נוספים: יועצי תקשורת, בני משפחה, מקורבים. כיוון הפעילות שלהם לא נראה תמיד אחיד, או ברור. מהפרקליטים, אומרים בסביבתו של מוזו, קיבלנו עד הרגע האחרון את המסר שהנשיא מעוניין לעמוד בסיכום. ב-24 במארס, יומיים לפני דיון בבקשה לקבלת חומר החקירה, כבר שיגר אליהם מוזו מכתב מפורש וביקש לדעת אם כוונתם לקיים את

צילום: גיא אסיאג

באומהורן השבוע. אין במחוז ירושלים מישהו מתאים יותר ממני לטפל בתיק

הרשעתה הגדולה

(המשך מעמוד קודם)

העסקה. התשובה הייתה חיובית. הפליק פלאק של קצב השבוע תפס לפיכך את מזו ואנשיו בהפתעה, גם אם לא הותר אותם בתרומה. הרושם למתבונן מהצד היה ששוב הם נותרו צעד מא' חור במשחק השחמט הזה, מגיבים יותר מאשר יוזמים.

"המניאק"

הנאשם משה קצב אינו רמות שנויה במחלוקת בפרקליטות המדינה. "המניאק", הוא מכונה שם לע" תים בשיחות סגורות מאוד. ועדיין, זה לא סוד מדינה שהפרשה פילגה את התביעה הכללית לשני זרמים: האחד רחף ללכת עד הסוף, ולהגיש נגד הנשיא כתב אישום חמור שיכלול עבירת אונס, השני פיקפק ביכור לת להבטיח הרשעה על סמך הראיות.

באופן מעורר מחשבה, התקיימה חפיפה בין המי חלוקת המשפטיות הזו להתפלגות המגדרית. עם הסי פקנים נמנו מזו ולמברגה, כשאת הטון נתן פרקליט המחוז אברבנאל, מומחה לפלילים שויה בעייתיות בחומר הראיות ובמהימנות המתלוננת. זה עניין של משקל, לא של שחור-לבן. מהעבר השני התייצבו ברי זילי ובאומהורן, גם הן פלייליסטיות מנוסות.

מזו מקפיד הקפדה עיקשת על היררכיה ויישור קו מרגע שהתקבלה החלטה. לעומת הפרקליטות בימיהן של ביניש וארבל, שהצטיירה בעיני ככורת רוחשת וזמזמנית, מזו מוכן לדיונים פלורליסטיים, אפילו טוענים, אבל שמרגע סיומם מדברים בקול אחיד.

לא פלא שבתום שעתים של דיון בפורום קצב השבוע הוחלף בוריות מרשימה הנראטיב. הוא מושמע מאז בקול אחיד ונטול ספקות, תוך התעלמות אלגני טית מעובדה שולית אחת – שהוא שונה ב-180 מעלות מקודמו. פתאום יש אמונה לוהטת בכוחה של האמת להטות את הכף, גם אם "התיק הזה לא יתפוך פתאום לתיק המאה", ו"זה לא בטון יצוק", כפי שהסביר לנו גורם בכיר בפרקליטות.

אחרי שקצב לא השאיר להם ברירה, ילכו בפי רקליטות עד הסוף עם מה שיש. עכשיו המתלוננת והעדויות ישלטו על הבמה, מתנחמים בפרקליטות, וכל הפקוקים הולכים לפח. בניגוד לדעה הרווחת, לא הפשטנו את עצמנו בנג"ץ. הסניגורים הכירו את כל החומה אנשים שוכחים שברוך היה גם שימוע מפורט. את חוות הדעת המדוברת של היועץ המשפטי, בדבר חולשת הראיות, נאלצנו להגיש בשלב מאוחר, כשנדי חקנו אל הקיר, והיא לא קבילה בהליך פלילי. אשרי המאמין.

גם אז קראו לה א'

עוד בשלב קודם, כשהתברר לו שתיק קצב הופך מפרשה לפארסה, החליט מזו על הקמת ועדת בריקה יסודית. המטרה: הפקת לקחים לגבי התנהלות המער כת מבחינה משפטית, ציבורית ותקשורתית.

הלקח הראשון שלו יושם בתנועה, כבר לפני כמה חודשים: מינויו של משה לדור לפרקליט המדינה. לדור מתמחה במשפט פלילי. קודמו בתפקיד, ערן שנר, ממש לא. גם מזו לא היה מימיו פליליסט מיומן, וכך גם המשנה שלו, שי ניצן. ודווקא שלושת אלה תיפקדו כרמויות המובילות בריוני הצוות המצומצם שתפר את עסקת הטיעון מול פרקליטי הצמרת המי שופטים של קצב.

שנר יזכר כרמות שולית. תרומתו לתיק קצב הייתה מינורית. הפרק של לדור אמור להיות אופרה אחרת. כמעלה הגדולה ביותר שלו נחשבת יכולתו לסרוק תיק ראיות לאורך, לרוחב ולעומק. הוא נודע גם בכישרונו להכין עדי מפתח להופעתם בבית משפט כאמצעות סימולציות דקדקניות. אחת מהצלחותיו המהדהדות ביותר, בשבתו כפרקליט מחוז ירושלים, הייתה הרשעתו של איציק מרדכי. פרשת מרדכי

משיקה כלא מעט מאפיינים לזו של קצב. לדור הצליח להוביל שם את המתלוננת הראשונה, קצינה ששירתה תחת פיקודו של מרדכי, לשכנע את השופטים באשמת הנאשם. גם לה, אגב, קראו א'.

בסיומה של ישיבת פורום קצב ביום שלישי חולקו למשתתפים משימות. הבוררת ביותר היא הכנת טיוטה מחודשת של האישום. בפרקליטות יודעים כנראה להעריך מטבע לשון קליט, גם אם המקור הוא יריב מה. "נסרוק את התיק הזה במסרקות ברזל", הבטיח לנו גורם בכיר, פחות מיממה אחרי שקצב הכריז בפאתוס על טיפול רומה שעבר בכשרו.

על הפרק: בריקה פרטנית של כל מה שכבר מצוי בתיק, מעבר על חומרים רלוונטיים מראיונות שהעניקו מתלוננות לתקשורת, ביצוע השלמות קלות וטיפול בהתפתחויות חדשות על פי צורך. פרקליטה הנוכחי של א' מבית הנשיא, אלדד יניב, כבר זימן את עצמו למשל לפגישה בנוגע לרצונו לצרף אותו לכתב האישום המתגבש.

העושים הראשיים במלאכה יהיו אברבנאל ובאומהורן. אחר כך הכרוז יעבור לדור ומזו. הנטייה הברורה היא לסיים את ההליך במהירות, עם כתב אישום חמור – שיכלול עבירת אונס. יש רק בעיה אחת שמאיימת על לוח הזמנים: היסודיות המפורסמת של לדור מתבטאת גם בקצב עבודה מתמשך. "סופר איטי", כינה אותו השבוע בתמציתיות גורם מנוסה בקליקה המשפטית.

אחר כך הכרוז יחזור לבאומהורן, וההצגה תתחיל.

סטודנטית ואם לשניים

מאז שעבר תיק קצב לטיפול הפרקליטות נחשבת שם אירית באומהורן לסמן ימני ולחמני. היא תמכה בלהט בהגשת כתב אישום חמור, והסתייגה מעסקת הטיעון – למרות שמהירה ליישר קו ולקבל את דין התנועה.

מנוכחותה המינורית והלא מורגשת בדיונים בבג"ץ אפשר ללמוד מה חשבה על מה שנעשה שם, הסבירו לנו השבוע בפרקליטות. מבחינתה, מה שנראה כעת כתפנית דרמטית בעלילה הוא בסך הכל תיקון סטייה, חזרה לדרך הישנה. מה כבר קרה. התיק שבו האמינה לאורך כל הדרך עומד להתברר בבית המשפט, זה הכל. הראיות לא השתנו, גם לא אמונתה בכוחן להרי שיע את מי שהיה האורח מספר אחת.

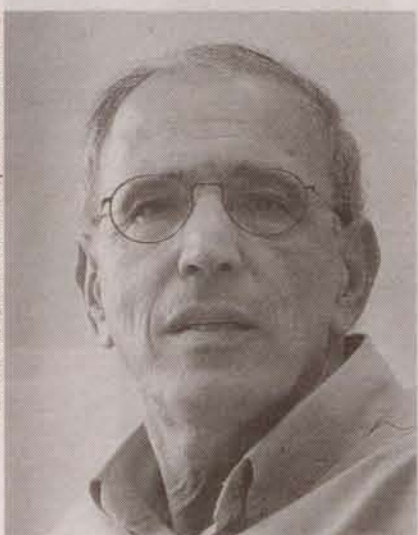
היא נולדה וגדלה בטירת כרמל, למשפחה בת חמישה ילדים. הוריה עלו לארץ מעיראק, ועיברתו את שם משפחתם לעוז. לילדים נתנו כל מה שרק אפשר, ובעיקר הרגישו את חשיבות הלימודים.

הגישה הוכיחה את עצמה. אחיה הגדול של באומהורן, פרופ' ירון עוז, הוא ראש החוג לפיזיקה באוניברסיטת תל אביב. אחותה היא דוקטור לכימיה בטכניון, ואח נוסף מהגרס במפעל ביטחוני מוביל. "אין דבר כזה אצלם פחות מתואר שני", מספר חבר של המשפחה.

היא למדה בתיכון הריאלי בחיפה, שירתה בצבא כקצינת קישור בשלישות, ולאחר שחזרה נישאה לזאב באומהורן, ירושלמי, והשניים עברו להתגורר

לחברים שהתקשרו לנוך על חמדה כסלבריטי, אחרה באומהורן: אני לא ילדה בת 12 שרוצה להיות נינט, אני אישה מבוגרת, מכובדת. אני לא רוצה שאנשים ברוחב יידעו מי אני

לדור. היסודיות היא גם איטיות

מזו. "מה הוא היה צריך את זה"

ניצן. בעיה עם חומרים פליליים

אברבנאל. החברות עמדה במבחן

שלה, אבל התוצאות הסופיות ייקבעו רק כשהשופטים יאמרו את דברם.

להצעות מהמגזר הפרטי סירבה עד כה, למרות שהיא ובעלה לא באים מבתי אמידים. אידיאליסטית, אומרים עליה מקורבים, סיוויל סרוונט שרוצה לישון בלילה בידעה שעשתה את הכי טוב שאפשר למען הציבור.

אחד התיקים הבולטים בקריירה של באומהורן היה משפטו של אלי פיימשיין, שרצח את בתו התינוקת, הוריה קרם. במהלך המשפט ניסה פיימשיין לטעון כי אינו שפוי, והיא גייסה את מיטב משאביה המקצועיים כדי להוכיח אחרת. מכריה מספרים כי ישבה לתוך הלילה על חומר פסיכיאטרי, התייעצה עם מומחים, הפכה לחצי פסיכולוגית. ותוך כדי ניהול התיק, בניגוד למקובל, פיתחה קשר הדוק עם רוני קדם, אמה של הוריה.

בעבודה היא נחשבת לטיפוס קשה. אישה תקיפה ורענית, לא רגשנית, קרת רוח. אבל קולגה מאותה תקופה טוען שהתקשתה לישון בלילות הכרעת הדין. המחשבה שפיימשיין ילך לבית חולים פסיכיאטרי במקום למאסר עולם לא נתנה לה מנוח. ההרשעה שהצליחה להשיג הסירה מכתפיה את המשא הכבד.

אחרי עשרים שנה של טיפול בתיקים פליליים, היא נחשבת למיומנת ביותר. "כשמגיעים אליה ארגזים מלאים בחומרי חקירה, היא ישר מבינה את התמצית, יודעת צ'ק צ'ק לנפות את הטפל מהעיקר", מעיד עמית. "שכל ישר זו עוד תכונה בולטת שלה. כשהי משטרה צריכה אדם עם שכל ישר, הטלפון הראשון שעושים הוא לאירית, אפילו אם זה לא סוף השבוע של התורנות שלה.

"הרבה שוטרים שעובו את מחוז ירושלים, כשיש להם בעיה אויילין, מתקשרים אליה כדי לקבל עצות

בבירה. לפני שנרשמה ללימודים באוניברסיטה העברית התלבטה בין משפטים לתקשורת. בנעוריה חלמה להיות עיתונאית.

"באותם ימים לא היה לאף אחד פשוט להתקבל לפקולטה למשפטים. היו מעט פקולטות, וגדרשו ציונים גבוהים מאוד", משחזרת חברת ילדות. בעלה עוז מאור, ואיפשר לה ללמוד בלי לעבור היא סיימה את הלימודים עם שני תינקות, וזה בזכות הפיק חות, האמביציה והאינטליגנציה. אחר כך, כשהמשיכה לתואר שני במשפטים, היא סיימה אותו בהצטיינות".

את דרכה המקצועית התחילה בבית המשפט המחוזי בירושלים, שם התמחתה אצל השופטת יפה הכט. לאחר מכן עברה לפרקליטות ירושלים, שם טופחה על ידי פרקליט המחוז עוזי חסון ז"ל, עד למותו ממחלה. חסון נחשב לרמות המופת המשפטית של באומהורן. "עוזי היה רמות כריזמטית. עורך דין שחושב מחוץ לקופסה. וזה בדיוק התאים לטמפרמנט שלה", מספר אדם שעבד עם שניהם באותם ימים. "היא הייתה צעירה יחסית, והוא סמך עליה ונתן לה המון חופש".

באומהורן היא חברה קרובה של עו"ד ליאורה חבי ליו, שמונתה לאחרונה לסגנית פרקליט המחוז בתחום האורח, ומיורדת מאור עם פרקליט המחוז עצמו, עו"ד אלי אברבנאל, שלמד שנה מעליה בפקולטה למשפטים. בסיבוב הבא היא רואה את עצמה כמועמדת מובילה למשרה. "אחריו תורי, ואין לי מה להצטנע", נשמעה אומרת בשיחות סגורות.

הידידות עם אברבנאל, פרי שהות של שנים ארוכות, כתף אל כתף, בניבי המשפט הפלילי, הועמדה למבחן בפרשת קצב. המחלוקת המקצועית ביניהם הייתה עזה, כששניהם מתפקדים כקטבים מנוגדים. ההתפתחות המפתיעה השבוע הייתה את הכף לצד

צדק איש יאם

צילום: מאיר אוולאי

עו"ד אמיר עם באומהורן בבית המשפט, השבוע. "אני מכבד ומעריך את עבודתה, ויש לי תחושה שבתוך תוכה גם היא מרגישה אותו דבר כלפיי"

נותנים להם סטירת לחי, תפנה את הלחי השנייה. היא מאלה שיחזירו אגרוף. "ציון חושב שבגלל האגרסיביות שלו רוב האנשים יתקפלו, וזה נכון, אבל לא עם אירית". לדעתך צפוי לנו משפט סוער, התעניינו. "תלוי איך ציון יתנהג", השיב המקורב. "אני מסרב להיגרר לדיון פרסונלי", הגיב הש"בוע עו"ד אמיר. "זה עניין משפטי, לא אישי. אני מכבד ומעריך את עבודתה של עו"ד באומהורן, ויש לי תחושה שבתוך תוכה גם היא מרגישה אותו דבר כלפיי".

אבל זה הולך להיות ארוך ומכוער, עיני רין למדינה שלמה. בתחום המשפטי באומהורן בטוחה ביכולתה לנצח, אלא שהוכח כבר שפרשת קצב מתנהלת במקביל גם בתקשורת. וכאן כבר קיימת התלבטות. באומהורן לא מתמחה בתחום. אפילו את ההודעה הלאקונית ביום שלישי מסרה כבעל כורחה, בטון ששידר חוסר ביטחון. "אנחנו לא מעסיקים את מוטי מורל, נקודה", מסביר גורם בכיר בפרקליטות. "במישור התקשורתי זה כמו התמודדות בין צ'לסי לקבוצת ילדים מכיתה ג'. וכשזה המצב, אולי עדיף לנו בכלל לא לעלות למגרש".

לחברים שהתקשרו לברך על המעמד החדש שלה, כסלבריטי, הגיבה השבוע באומהורן בביטול. אני לא ילדה בת 12 שרוצה להיות נישט, אמרה להם, אני אישה מבוגרת, מכובדת, בעלת מקצוע ולא שחקנית קולנוע. אני לא רוצה ללכת ברחוב ושאלים יידעו מי אני, הוסיפה.

נראה שקצת מאוחר מדי. השאלה מעתה היא לא אם אזרחי ישראל יידעו מי היא במהלך משפט קצב, אלא כיצד הם יזכרו אותה אחריו. ■

המשפט את מרשו של אמיר מחמת הספק, נרשמה תבוסה צורבת לבאומהורן ולפרקליטות. הקרבות יתחדשו בקרוב.

"כשנתיים האחרונות ציון הפך להיות פתאום אדם מכובד, אבל עוד לפני זה הוא היה אדם בוטה", טוען מקור כסביבתה של באומהורן. "גם בדיון האחרון של קצב ראינו שפלדמן הוא אדם שטוען בצורה מכובדת, וציון אמיר, איך לומר, פחות. כל סניגור שמתנהג בצורה לא ראויה, אירית לא מוותרת לו. היא לא מהאנשים שאם

ביטחונה בתיק, כבר אמרנו, שלם. "אירית האמינה למתלוננות מהרגע הראשון", מספר גורם בפרקליטות, "היא פגשה אותן לשיחות ארוכות, והתרשמה מהסדרתיות בדרך ההתנהלות של קצב. היא חשבה שחשוב שקולן של המתלוננות יישמע בבית המשפט, ושכל הדרך שבה התיק הזה מתנהל תגרום נזק עתידי לקורבנות עבירות מין".

באומהורן סולדת מסדרות משפטיות בטל"וויזיה. תת רמה, היא אומרת עליהן, בחיים האמיתיים זה לא ככה. למרבה האירוניה, אחד הכינויים שהוצמדו בעבר לציון אמיר במסדרונות בתי המשפט היה "סיפואנטס", על שם רמות מובילה בסדרה הפופולרית דאו "פרקליטי L.A".

העימות ביניהם הולך למשך הרבה רייטינג. טעימה על קצה המזלג של האווירה הטעונה בין השניים ניתנה כאמור כבר בדיון הקצר שקבר את עסקת הטיעון.

וההיסטוריה העכורה שלהם הולכת אחורה, לפרשת המחותרת היהודית מבת-יעין. שלושה מהנאשמים חתמו על עסקת טיעון, ששלחו אותם למאסר, ואמיר ייצג את מי שנחשד כמנהיג החבורה, יוסי בן-ברוך. כשגישש נואשות אחר עסקת טיעון גם למרשו, הציעה לו באומהורן 15 שנה בפנים. היהירות שזיהה תידלקה את אמיר באמביציה מטורפת. במשך עשרים חודשים הוא ניהל נגד באומהורן קרב משפטי אדיה, שולף שפנים ותרגילים בתיק שעל פניו נראה כמעט בלתי אפשרי לזיכוי.

הדיונים בין הצדדים הלכו והתלהטו, לעתים תוך ירידה לפסים אישיים. כמה פעמים נדרשו השופטים להתערב ולהזהיר את השניים לבל יחצו את הגבול. כשלפני שנתיים וחצי זיכה בית

ולשאל מה לעשות בשטח.

אבל לא כולם בקליקה המשפטית נמנים עם מע"ריציה. "בוא נגיד שהיא לא עילוי משפטי", אומר אחד ממתנגדיה בפרקליטות. "היא לא כזו מבריקה", מוסיף אחר. וגורם משפטי שבא עימה במגע מקצועי ממושך טען השבוע ש"יש משהו מאוד יהיר בהתנהלות שלה, בלי שתהיה לזה הצדקה של ממש. אני מבחין בפער בין הרמיזי העצמי שלה למציאות. היא משרדת כאילו יש בה משהו נורא עמוק, כשבועם נתקלתי לפעמים דווקא בשטחיות בעבודה שלה".

המתנגדים הללו מסרבים להתרשם מהצלחותיה בפרשות פמשטיין או ההצבעה הכפולה של חבר הכנסת יחיאל חזן. "אין קשר בין היכולת להביא להר"שעות לבין היכולת כעורך דין", אומר אחד מהם. "תיק חזן, למשל, היה תיק סגור כל אחד היה זוכה. היא אכן הופיעה בתיקים חשובים ורשמה הישגים, אבל היא גם הביאה הפסדים".

אני לא שחקנית קולנוע

תיק קצב אינו תיק קל, והרשעה בו תיחשב הישג גדול. אחת השאלות היא אם באומהורן תצ"ליח להתמודד עם עוצמתם של אביגדור פלדמן וציון אמיר. היא בטוחה שכן. לטעמה, אין מתאים ממנה במחוז ירושלים לטפל בתיק. בכלל, יש בה סיפוק וגאווה על המהפך שעברה מערכת המשפט ביחס לעבירות מין וקורבנותיהם, והיא רואה בעצמה אחת המשפיעות בעניין. בתיק האונס הראשון שניהלה, לפני 15 שנה, נאלצה להסביר לשופט למה הנאנסת לא בכתה או צעקה. שנתיים אחר כך, עם אישום דומה, היסה אותו שופט ממש סניגור ששאל את המתלוננת "למה לא צעקת".

"יש משהו מאוד יהיר בהתנהלות שלה", אומר גורם משפטי. "היא חשדה כאילו יש בה משהו נורא עמוק, כשבועם נתקלתי דווקא בשטחיות. לא מדובר בכישרון משפטי נדיר"